

मानात्क्रोधाच्चमुनेर्मर्गित्नापचक्राम अथहठातिशयानंतरं ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ तत इति एवंविश्वामित्रः स्वविद्याबलात्शक्तिनृपयोर्वैरमुत्पाद्यतं नृपं याज्यं यदा विश्वामित्रो न्वप
यततदा तयोर्वैरमासीदित्यर्थः ॥ १५ ॥ तयोः शक्तिनृपयोर्विवदतोः सतोः ऋषिः राजर्षिः ॥ १६ ॥ पश्चाद्विश्वामित्रागमनानंतरं ऋषिशक्तिः ॥ १७ ॥ ततोत्मानंतत आत्मानं उभौ शक्तिराजानौ अति

ऋषिस्तु नापचक्राम तस्मिन्धर्मपथे स्थितः ॥ नापिराजामुनेर्मानात्क्रोधाच्चायजगामह ॥ १० ॥ अमुंचंतं तु पंथानंतं नृषिं नृपसत्तमः ॥ जघान कश्यामो हात्त
दाराक्षसवन्मुनिं ॥ ११ ॥ कशाप्रहाराभिहतस्ततः समुनिसत्तमः ॥ तं शशाप नृपश्रेष्ठं वासिष्ठः क्रोधमूर्च्छितः ॥ १२ ॥ हंसिराक्षसवद्यस्माद्राजापसदतापसं ॥
तस्मात्त्वमद्य प्रभृतिपुरुषादो भविष्यसि ॥ १३ ॥ मनुष्यपिशिते सक्तश्चरिष्यसि महीमिमां ॥ गच्छ राजा धमेत्युक्तः शक्तिना वीर्यशक्तिना ॥ १४ ॥ ततो याज्यनि
मित्तं तु विश्वामित्रवसिष्ठयोः ॥ वैरमासीत्तदा तं तु विश्वामित्रोऽन्वपद्यत ॥ १५ ॥ तयोर्विवदतोरेवं समीपमुपचक्रमे ॥ ऋषिरुग्रतपाः पार्थ विश्वामित्रः प्रता
पवान् ॥ १६ ॥ ततः स बुबुधे पश्चात्तं नृषिं नृपसत्तमः ॥ ऋषेः पुत्रं वसिष्ठस्य वसिष्ठमिव तेजसा ॥ १७ ॥ अंतर्धाय ततोत्मानं विश्वामित्रोऽपि भारत ॥ तावुभा
वति चक्राम चिकीर्षन्नात्मनः प्रियं ॥ १८ ॥ स तु शप्तस्तदा तेन शक्तिनावै नृपोत्तमः ॥ जगाम शरणं शक्तिं प्रसादयितुमर्हयन् ॥ १९ ॥ तस्य भावं विदित्वास नृ
पतेः कुरु सत्तम ॥ विश्वामित्रस्ततो रक्ष आदिदेश नृपं प्रति ॥ २० ॥ शापात्तस्य तु विप्रर्षेर्विश्वामित्रस्य चाज्ञया ॥ राक्षसः किंकरो नाम विवेश नृपतिं तदा
॥ २१ ॥ रक्षसा तं गृहीतं तु विदित्वा मुनिसत्तमः ॥ विश्वामित्रोऽप्यपाक्राम तस्माद्देशादरिंदम ॥ २२ ॥ ततः स नृपतिस्तेन रक्षसां तर्गतेन वै ॥ बलवत्पीडितः
पार्थनान्वबुध्यत किंचन ॥ २३ ॥ ददर्शाथ द्विजः कश्चिद्राजानं प्रस्थितं वनं ॥ अयाचत क्षुधापन्नः समांसं भोजनं तदा ॥ २४ ॥ तमुवाचाथ राजर्षिर्द्विजं मित्रं
सहस्तदा ॥ आस्व ब्रह्मं स्वमत्रैव मुहूर्तं प्रतिपालयन् ॥ २५ ॥ निवृत्तः प्रतिदास्यामि भोजनं ते यथेप्सितं ॥ इत्युक्त्वा प्रययौ राजा तस्थौ च द्विजसत्तमः ॥ २६ ॥
ततो राजा परिक्रम्य यथाकामं यथासुखं ॥ निवृत्तोऽतः पुरं पार्थ प्रविवेश महामनाः ॥ २७ ॥ ततोऽर्धरात्र उत्थाय सूदमानाय्य सत्वरं ॥ उवाच राजा संस्मृत्य ब्रा
ह्मणस्य प्रतिश्रुतं ॥ २८ ॥ गच्छामुष्मिन्वनोद्देशे ब्राह्मणो मां प्रतीक्षते ॥ अन्नार्थी त्वमन्नेन समांसेनोपपादय ॥ २९ ॥

चक्राम वंचितवान् ॥ १८ ॥ १९ ॥ तस्य राज्ञो भावं शक्तिप्रसादनपरं ज्ञात्वा तदंतरे रक्षः प्रवेशितवान् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ बलवत् अत्यंतं ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

* मित्रपालकः सौदास एव